

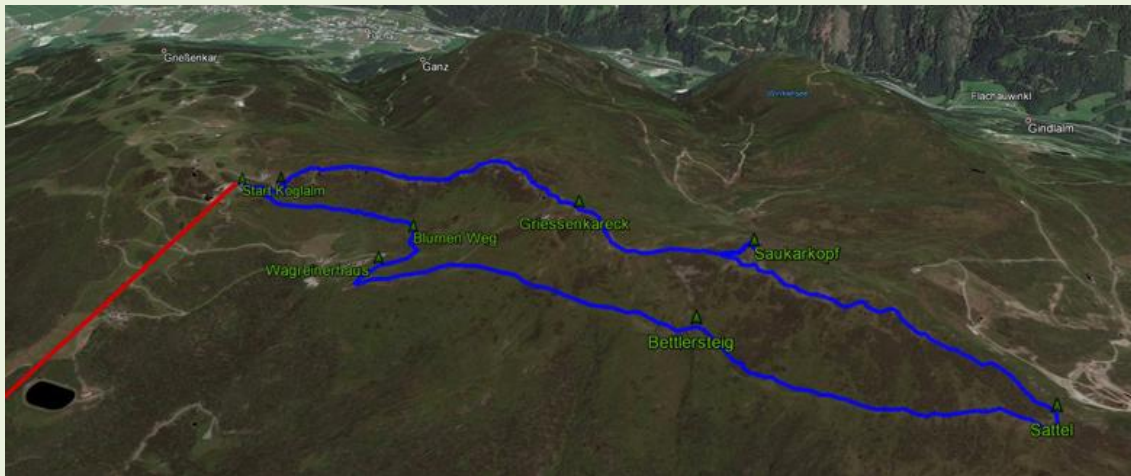

Wagrain Saukarkopf im Pongau

Wagrain - Koglalm - Kriegerkreuz - Griesenkareck - Saukarkopf - Saukarfunktel - Bettlersteig - Wagrain Haus - Blumen Weg - Koglalm - Wagrain

***** - 7 Km - 455 Hm - 4:00 uur

Deze eenvoudige rondwandeling biedt geweldig mooie vergezichten terwijl we over een bergrug wandelen van het ene naar het andere bergtopje. De terugweg loopt via de goed begaanbare Bettlersteig, een mooi smal wandelpad langs de berghelling.

De route bevat hoofdzakelijk smalle bergpaadjes die voor iedereen goed te doen zijn, alleen voor de laatste stukjes van de beklimming van de Griesenkareck en Saukarkopf moeten we de spieren even goed aanspannen. Het uitzicht vanaf deze topjes maken het de inspanning waard.

Om aan de wandeldag te kunnen beginnen reizen we per auto naar Wagrain im Pongau, een toeristisch stadje net onder Flachau tussen St. Johann im Pongau en Radstadt.

Naast een gezellig centrum met veel terrasjes zijn er rond Wagrain verschillende kabelbanen. In het stadje worden deze goed aangegeven waarbij wij de borden naar de Flying Mozart aanhouden.

De kabelbaan is nog maar net open als we aankomen, maar tien minuten later kunnen we instappen en brengt de Flying Mozart ons eerst naar het Mittelstation.

Vanaf daar gaat het in tweede instantie verder omhoog naar ons doel de Koglalm.

Boven informeren we eerst nog voor een laatste keer naar de weersverwachting, voor vandaag zijn er voor verschillende gebieden van Oostenrijk zware onweersbuien

voorspelt en dan is wat lokale kennis heel welkom. De man verwacht dat het tot halverwege de middag gaat duren voor het hier komt, we moeten dus waakzaam blijven en eventueel tijdig omkeren. In onze voorbereidingen hadden we al een langere en kortere versie voor deze rondwandeling bedacht, we zullen het besluit nemen zodra we op de splitsing staan waar dat nodig is.

Bij het verlaten van het Bergstation zien we links het mooie Gasthof Koglalm, ook bij het Mittelstation zijn mogelijkheden om nog even na te zitten. Het weer wordt vandaag bepalend of we na de wandeling een terras kunnen bezoeken en welke.

Achter het Bergstation gaan we rechts over het brede pad en voorbij de gebouwen zien we gelijk al een rij prachtige bergtoppen recht voor ons uit.

Dit zijn de topjes waar we vandaag overheen gaan. Ook het leuke bergbaadje omhoog naar de eerste hoge top met een Gipfelkreuz, de Grießenkareck, is al goed te zien.

Bij een informatiebord vlak voor een dennenbosje buigt het pad naar links, enkele meters verder kunnen we het eerste uitzichtpunt beklimmen.

Daar gaat links een smal paadje omhoog naar de Kriegerkreuz, een omheind uitzichtpunt met een topkruis op 1878m hoogte. Lang blijven we daar niet, de mooiste uitzichttoppen moeten nog komen.

We verlaten het topje en zoeken het pad weer op dat steeds meer een karrenspoor wordt. Het gaat dan naar de andere kant van de bergrug zodat we daarna mooie uitzichten krijgen naar noordoost over de Radstätter Tauern richting Flachau en in het Ennstal. We lopen dan op de lokale wandelroute 41.

Om de eerstvolgende top lopen we links omheen, daarna komen we op het laagste punt tussen twee bergtoppen. Hier een Sattel genoemd. Op de splitsing bij het routebord gaan we rechtdoor op de 41, daar begint de prachtige beklimming van de Grießenkareck.

Het gaat behoorlijk steil omhoog, maar we worden onderweg beloont met soms schitterende vergezichten en mooie rotsformaties bij een uitzichtpunt halverwege de beklimming.

Vooraf het laatste stukje is het even doorbijten, maar dan staan we op de top van de Grießenkareck op 1991m hoogte bij het topkruis. Hier nemen we even de tijd om van de mooie vergezichten naar alle zijden te genieten.

De Grießenkareck kunnen we aan de andere zijde weer verlaten, daar gaat de 41 omlaag naar de volgende Sattel.

Beneden aangekomen wordt het pad eerst weer breder, daarna komen we bij een splitsing met weer een routebord. Hier komt de route 714 er bij die nu samen met de 41 verder gaat richting ons volgende doel de Saukarkopf.

Het is een heerlijk bergpad die we alsmaar kunnen blijven volgen langs de berghellingen en soms onderlangs lagere bergtopjes. Gedurende de hele route blijven we mooie

uitzichten houden, dit geeft ons tevens de gelegenheid om de ontwikkeling van de bewolking goed in de gaten te houden. Hier en daar ontstaat al wat lage bewolking, maar vooralsnog ziet het er niet dreigend uit.

Verderop gaat het geleidelijk aan steeds meer omhoog en komen we aan bij een splitsing net voor we de top van de Saukarkopf kunnen beklimmen. Straks gaan we daar naar rechts, maar eerst gaan we de top beklimmen. Aan de andere kant van deze bergtop is geen mogelijkheid om af te dalen, we moeten er omhoog en via dezelfde route weer afdalen naar deze splitsing om de rondwandeling te vervolgen.

Een bezoek aan dit topje is een aanrader, het gaat weer stevig omhoog en soms tamelijk steil, maar het is een prachtig stukje. Deels gaat het zigzag omhoog en moeten we soms via rotsblokken, boomwortels en zelfs wat traptreden aan hoogte winnen. Ook nu is het echter weer geen bijzondere lange klim voor we op 2014m hoogte bij het topkruis staan.

Het kleine topje bestaat uit een paar mooie rotsen die heel geschikt zijn om er even lekker bij te gaan zitten. Omdat het nu rond de middag is besluiten we er maar gelijk gebruik van te maken en hier te blijven lunchen.

Daarna dalen we via dezelfde route weer af en houden beneden bij de splitsing links aan. Dat gaat naar een afrastering toe waar we via een opstapje overheen kunnen bij een routebord.

Eenmaal over het prikkeldraad gaan we linksaf en richten ons weer op de 714.

Het paadje blijft maar verder gaan over de bergrug, we zien dan ook al weer een volgende top voor ons liggen.

Deze heet de Saukarfunktel, en is met 2028m de hoogste bergtop op onze route. Ook nu weer is er een splitsing voor we aan de klim naar de top kunnen beginnen.

Omdat deze Saukarfunktel niet met naam wordt genoemd op onze wandelkaart en het pad omhoog daarop ook niet is ingetekend, verwachten we dat we misschien wel omhoog kunnen, maar ook nu mogelijk dezelfde route omlaag moeten nemen tot op deze splitsing. De lucht wordt echter steeds dreigender, we besluiten daarom deze top over te slaan en rechts onderlangs te blijven lopen om tijdig aan de terugweg te kunnen beginnen.

Nog een stukje doorgelopen begint het steeds meer af te dalen en lopen we kort erna over een mooi kronkelpad tussen de Alpendennen. We moeten alsmaar af blijven dalen tot op de Ahornkaralmsattel tussen de Saukarfunktel en de tegenover liggende bergtop Ahornkarkopf.

Op het laagste punt tussen deze bergen is weer een splitsing en moeten we een keuze maken via welke route we terug gaan.

Onze eerste keuze is linksaf omlaag om via de 45 naar de Hundsdorfhütte en dan de 45A omhoog terug, of verder op de 45 om via de Hofalm en Latschenhof terug te keren. Deze versie wordt echter veel te lang als we voor het onweer los barst terug willen zijn. We gaan alsnog voor een mooi maar korter alternatief.

Op de Ahornkaralmsattel gaan we rechtsaf op de 714a richting het Wagrainner Haus over de Bettlersteig. Iets verderop is er nog eens een splitsing waarop we weer rechts gaan, dan zijn we op het smalle pad langs de berghelling dat de naam Bettlersteig heeft gekregen.

Doorgaans staat een 'Steig' voor een zware route voor gevorderden, aangeduid met een zwarte punt. Deze wordt echter met rood aangegeven en is dus een eenvoudige route via een smal bergpaadje.

De Bettlersteig behoeft geen routebeschrijving, er zijn geen splitsingen met andere paden. Het is gewoon een schitterende route, alsmar rechtdoor, in een afwisselend natuurgebied met stukjes bos en open gebieden met prachtige vergezichten.

In het laatste deel van de Steig gaan we weer licht omhoog en krijgen we zicht op het lager gelegen Wagrainner Haus. Met daar boven het bergstation Flying Mozart waar we naar toe moeten.

Daarna wordt het pad breder en houden we links aan naar de gebouwen in het dal. Het gaat stevig omlaag, dan draait de weg scherp naar rechts en komen we in de bergkom vlak boven het Wagrainner Haus.

Achter ons wordt het tamelijk donker zodat we niet op het uitnodigende terras af gaan, maar al voor we beneden zijn aangekomen, in de volgende scherpe bocht naar links, verlaten we het brede pad en steken er rechtdoor/rechtsaf het smalle paadje over de Alm op.

Het pad gaat dan naar rechts richting een paal van de stoeltjeslift, daarna weer naar links naar de berghelling. We steken een paar waterloopjes over via plankenbruggen, en beginnen dan aan de klim naar het bergstation.

Dit wandelpad heet de Blumen Weg, een hele leuke route deels door het bos en deels langs de prachtig glooiende berghelling. Aan het einde van het pad moeten we een hek door, dan staan we weer op de brede weg vlak bij het kabelbaanstation.

Even overleggen we nog of we het terras van Gasthof Koglalm opzoeken, maar het rommelt al aardig in de verte dus dalen we al vast het eerste deel af om daar nog even na te zitten op het terras bij het Mittelstation. Het lukt ons nog net om daarna het laatste deel af te dalen en de auto op te zoeken voor het begint te regenen.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2016 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |